

Temat: Fwd: Pilne wnioski, oświadczenia i prośba o współpracę.

Wpłynęło dn. 11.10.23 r.

Nadawca: Urząd Miejski w Ciechanowcu <info@ciechanowiec.pl>

podpis

Data: 11.10.2023, 10:14

Adresat: Karolina Kozłowska <kozłowska.k@ciechanowiec.pl>

--- Treść przekazanej wiadomości ---

Temat: Pilne wnioski, oświadczenia i prośba o współpracę.

Data: Wed, 11 Oct 2023 08:12:27 +0200

Nadawca: Biuro | UCiDK <biuro@ucidk.pl>

Witam serdecznie wszystkich odbiorców tego maila.

Bardzo proszę, w imieniu Urzędu Cywilnej i Demokratycznej Kontroli, o pilne zapoznanie się z dokumentami przesłanymi w załącznikach oraz o działanie zgodne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. Na wszystko muszą być dowody, aby potem nie było kłopotów.

Proszę też o pomoc i współpracę w kwestii zmiany systemu zarządzania Polską, bo tylko wspólnymi siłami będziemy mogli wreszcie wprowadzić konstytucyjny porządek prawny, a to na 100% przełoży się na wielkie korzyści dla wszystkich.

Pozdrawiam.

Mirosław Józef Moskwa
Rzecznik UCiDK

Administratorem danych osobowych jest Urząd Cywilnej i Demokratycznej Kontroli z tymczasową siedzibą w Kielcach, ul. Przemysłowa 22/8, 25-660 Kielce, email: biuro@ucidk.pl

— Załączniki: —

UCiDK_1_2023_20230815v6_Oświadczenie_w_sprawie_nielegalnych_opłat (2) (1).pdf	363 KB
UCiDK_7_20231010_Wnioski_do_Gmin_w_sprawie_zmiany_systemu_władzy.pdf	410 KB
UCiDK_8_20231010_Oświadczenie_UCiDK_nr_2_w_sprawie_unieważnienia.pdf	422 KB

Urząd Cywilnej i Demokratycznej Kontroli
ul. Przemysłowa 22/8
25-660 Kielce
biuro@ucidk.pl www.ucidk.pl

Znak sprawy: UCiDK 1/2023

Kielce, dnia 15.08.2023 r.

Do: Prezydenta RP;
Marszałka Sejmu;
Marszałka Senatu;
Prezesa Rady Ministrów;
Prokuratora Generalnego,
Prezesa Najwyższej Izby Kontroli,
Rzecznika Praw Obywatelskich,
Wojewodów i Komendy Głównej Policji.

**Oświadczenie UCiDK nr 1
w sprawie unieważnienia, z dniem 01.09.2023 r. niżej wymienionych ustaw
oraz wnioski w sprawie bezprawnych:**

- 1) opłat abonamentowych;
- 2) składek ubezpieczeniowych z tytułu odpowiedzialności cywilnej;
- 3) opłat za przejazd autostradami;
- 4) wszelkiego rodzaju kar, w tym odsetek za nieterminowe płacenie podatków, co narusza szczególnie art. 42 ust. 3 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w skrócie KRP;
- 5) innych obciążeń finansowych obywateli, w tym opłat sądowych i skarbowych, które są niedopuszczalne na podstawie art. 2, art. 45 ust. 1, art. 63, art. 77 ust. 2 i art. 217 KRP.

Na podstawie art. 26 ust. 2 KRP w zw. z art. 2, art. 4, art. 8, art. 37 ust. 1 i art. 82 KRP oraz na podstawie art. 2 ust. 17, ust. 26, ust. 29, ust. 43 i ust. 49 Statutu CiDK, wydajemy pokontrolne **Oświadczenie UCiDK w sprawie unieważnienia niżej wymienionych ustaw oraz rozporządzeń z nimi związanymi, UNIEWAŻNIAMY, a w szczególności :**

- 1) ustawę z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1689);
- 2) ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych;
- 3) ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym;
- 4) ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 5) ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych;
- 6) ustawę z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych;
- 7) ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej;
- 8) **inne ustawy** dotyczące obowiązkowych opłat, kar, czy składek, które nie mają umocowania prawnego w art. 217 KRP oraz nie posiadają orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego, co jest wymogiem koniecznym wynikającym z art. 188 ust. 3 i art. 190 ust. 2 KRP, w zw. z art. 2, art. 7, art. 8, art. 37 ust.1 i art. 82 KRP;
- 9) wszystkie rozporządzenia, które zostały wydane na podstawie w/w ustaw,

a które również nie posiadają orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego.

Ponadto na podstawie art. 63 KRP, w związku z art. 2, art. 7, art. 8, art. 30, art. 31 ust. 2 i ust. 3, art. 37 ust. 1, art. 76, art. 82, art. 104 ust. 2, art. 126 ust. 2, art. 166 ust. 1, art. 171 ust. 1 i ust. 2, art. 203, art. 208 ust. 1 i art. 217 KRP, jako konstytucyjny organ cywilnej i demokratycznej kontroli, funkcjonujący w oparciu o art. 26 ust. 2 KRP w zw. z art. 2, art. 4, art. 8, art. 37 ust. 1 i art. 82 KRP oraz o Statut CiDK, **wnoskujemy, o:**

- 1) **Podjęcie natychmiastowych działań w celu wycofania z obiegu prawnego nielegalnych przepisów prawa**, ponieważ KRP ich nie przewiduje oraz nie posiadają one orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego, że są zgodne z KRP, co jest wymogiem koniecznym wynikającym z art. 188 ust. 3 i art. 190 ust. 2 KRP w zw. z art. 2, art. 7, art. 8, art. 37 ust. 1 i art. 82 KRP.
- 2) **Przekazanie tego oświadczenia do wszystkich gmin**, aby te, jak najszybciej, opublikowały je na swoich stronach internetowych i między innymi w ten sposób ostrzegały mieszkańców przed nieprawidłowościami w przedmiotowej sprawie; ten wniosek kierujemy do Prezesa Rady Ministrów i wojewodów.
- 3) **Szczególne zaangażowanie się Rzecznika Praw Obywatelskich w przedmiotową sprawę, aby nie dopuścić do dalszych naruszeń praw obywateli.**
- 4) **o szybkie zlikwidowanie w/w oszustw i panującego bezprawia w tym zakresie**; ten wniosek kierujemy do Prokuratora Generalnego i Komendanta Głównego Policji, wnosząc jednocześnie o przekazanie tego pisma podległym sobie jednostkom Prokuratury i Policji.
- 5) **O pilne przeprowadzenie kolegialnych kontroli, zapisanych w art. 202 ust. 3 KRP, w zw. z art. 26 ust. 2, art. 171 ust. 1 i art. 203 KRP oraz art. 2 ust. 11 Statutu CiDK**, to jest, wraz z Cywilną i Demokratyczną Kontrolą, w kwestii legalności działania partii politycznych i podmiotów wymienionych w art. 203 Konstytucji RP, mogących mieć udział w przedmiotowej sprawie, czyli nielegalnym działaniu. Wniosek ten kierujemy do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.
- 6) **O skuteczne, natychmiastowe i trwałe usunięcie z obiegu prawnego wszystkich przepisów prawa wydanych niezgodnie z KRP**, czyli takich, które nie spełniają podstawowego wymogu zapisanego w art. 188 ust. 3 i art. 190 ust. 2 KRP w zw. a art. 2, art. 7, art. 8, art. 37 ust. 1 i art. 82 KRP. Ten wniosek kierujemy do Prezydenta RP oraz do Marszałka Sejmu i Senatu.

Uzasadnienie.

Po przeprowadzeniu wnikliwej kontroli przewidzianej dla CiDK, a umocowanej prawnie w art. 26 ust. 2 KRP, w zw. z art. 2, art. 4, art. 8, art. 37 ust. 1 i art. 82 KRP oraz w Statucie CiDK, informujemy, że ustawa z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1689), na podstawie której Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydaje rozporządzenia w sprawie obowiązkowych opłat abonamentowych, nie jest przewidziana w KRP. Również art. 217 KRP nie przewiduje w/w opłat. Tak więc oczywistym i niepodważalnym jest fakt, że na podstawie tego niekonstytucyjnego przepisu prawa, nikt nie może żądać od obywateli żadnych pieniędzy. Ponadto w/w ustawa w art. 1 wyraźnie stanowi, że: "Opłaty abonamentowe pobiera się w celu umożliwienia realizacji misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141), zwanej dalej „ustawą o radiofonii i telewizji”, przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji.", a to też niepodważalnie oznacza, że jest ona napisana nie na podstawie KRP z 1997 r., tylko na podstawie w/w ustawy z 1992 r. i w celu jej realizacji.

Dodać również należy, że omawiana ustawa z dnia 21 kwietnia 2005 r. narusza wiele innych artykułów z KRP, w tym art. 2, art. 7, art. 8, art. 30, art. 31 ust. 2 i ust. 3, art. 37 ust. 1, art. 51,

art. 76, czy art. 166 ust. 1 KRP, jak też legalizuje jakiegoś ministra do spraw łączności, którego jak wiemy nie ma i być nie może, gdyż art. 146 KRP nie przewiduje takich kompetencji dla Rady Ministrów.

Podobna sytuacja jest z ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, która również jest wymysłem partyjnym, a nie przepisem konstytucyjnym. KRP takiej ustawy nie przewiduje, a więc być jej nie może! Zmuszanie zaś obywateli do płacenia obowiązkowych składek OC w oparciu o te nielegalnie obowiązujące przepisy jest ewidentnym przestępstwem, które należy natychmiast zakończyć!

Bezprawni temu dodaje goryczy szczególnie to, że największy interes finansowy, na tym procederze, mają prywatne firmy ubezpieczeniowe, w tym zagraniczne, których dochody liczone są w miliardach, choć tymi sprawami, w ramach prawa miejscowego, przewidzianego w art. 87 KRP mogą zajmować się tylko jednostki samorządu terytorialnego, co wprost wynika z art. art. 82, art. 165 ust. 1 i art. 166 ust. 1 KRP.

Do powyższego dodać należy, że art. 217 KRP nie przewiduje żadnych obowiązkowych podatków, czy danin na rzecz korporacji ubezpieczeniowych, a tym bardziej nie są przewidziane w tym zakresie opłaty, składki ubezpieczeniowe, odsetki, czy inne kary z tytułu niepłacenia tego haraczu.

Również ustawy o opłatach sądowych nie są przewidziane w KRP, a to dlatego, że art. 45 ust. 1, art. 63 i art. 77 ust. 2 KRP na to nie zezwalają. Istnieje bowiem tylko tryb rozpatrywania wniosków, skarg i petycji, który ma być uregulowany w ustawie wynikającej z art. 63 KRP, a której jeszcze nie ma. Tak więc, nawet jeśli obywatele nie będą płacić za tego typu sprawy, to i tak muszą być one rozpatrzone. Ponadto art. 45 ust. 1 KRP stanowi, że: „Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd, a to oznacza, że nawet gdy obywatele nie będą płacić za rozpatrzenie spraw sądowych, to one i tak muszą być rozpatrzone, co też potwierdza art. 77 ust. 2 KRP.

W przedmiotowej sprawie istotny jest również art. 76 KRP, który stanowi, że: „Władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa.” Jak widać z tego przepisu prawnego, za ochronę konsumentów, czy użytkowników (obywateli) odpowiedzialne są władze publiczne, czyli zgodnie z art. 16 ust. 2 KRP jednostki samorządu terytorialnego, a nie władze partyjne, które tworząc z naruszeniem art. 11 KRP, niekonstytucyjne ustawy ewidentnie chronią, ale tylko interesy korporacji ubezpieczeniowych i innych. W celu wyjaśnienia, dlaczego przepisy partyjne są nielegalne, informujemy, że zgodnie z art. 11 KRP, który nie przewiduje żadnej ustawy o partiach politycznych i rozszerzeniu ich kompetencji, partie te nie mają prawa zasiadać w parlamencie, a co za tym idzie nie mają też prawa uchylać żadnych przepisów prawa, bo nie mogą być jednocześnie partią polityczną i władzą ustawodawczą. Wynika to również z faktu, że art. 11 KRP należy stosować bezpośrednio, czyli, tak jak on jest zapisany i nic do niego dodać nie można, tym bardziej w formie niekonstytucyjnych komentarzy do KRP, których KRP nie przewiduje, a co wynika z art. 8 ust. 2 KRP.

Zwracamy też uwagę na fakt, że obecnie w obiegu prawnym jest bardzo dużo niekonstytucyjnych ustaw, w tym nawet z lat 60, czyli czasów komunistycznych. Jedyna Konstytucja, jaką Naród Polski zatwierdził w referendum konstytucyjnym w 1997 r., takich ustaw nie przewiduje. KRP przewiduje około 130 ustaw i tytuł każdej ustawy jest określony w konkretnym artykule, z którego ona ma się wywodzić. Dla przykładu podajemy, że art. 76 KRP, o którym wspomniano wyżej przewiduje jedną ustawę o tytule: „Zakres i ochrona konsumentów, użytkowników i najemców przed

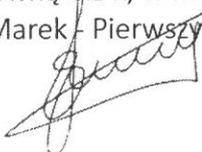
działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi.”, a takiej ustawy jeszcze nie ma! Nie ma też ustawy wynikającej z art. 217 KRP, czyli ustawy: „*Nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków*”. Jest za to wiele ustaw, których KRP nie przewiduje, w tym te w/w do natychmiastowej likwidacji. Należy przy tym zauważyć, że żadna ustawa dotycząca obywateli nie posiada orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, koniecznego w procesie tworzenia prawa, co wprost wynika z art. 188 ust. 3 i art. 190 ust. 2 KRP, w zw. z art. 2, art. 7, art. 8, art. 37 ust. 1 i art. 82 KRP. Mając to na uwadze należy rozumieć, że są one niezgodne z KRP, do czasu, aż Trybunał Konstytucyjny nie orzeknie inaczej. Do tego czasu, żaden przepis prawa dotyczący obywateli, bez orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego nie może istnieć w obiegu prawnym, gdyż naruszałby szczególnie art. 2, art. 8 i art. 37 ust. 1 KRP, który stanowi, że mamy korzystać z wolności i praw zapisanych w KRP, a to oznacza, że KAŻDY przepis prawa WYDAWANY musi być koniecznie zgodny z KRP, natomiast obecnie stanowione przepisy wynikają z potrzeb partii politycznych bądź reprezentują interesy prywatnych korporacji gospodarczych.

Ten dokument prawny został sprawdzony i zatwierdzony przez:

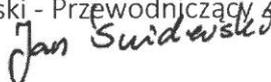
1) Komisję CiDK Do Spraw Kontroli Procesu Tworzenia
Prawa w RP, w której imieniu podpisuje się
Jan Sposób - Przewodniczący tej Komisji.

2) Radę Główną CiDK, w której imieniu podpisuje się
Stanisław Marek - Pierwszy Wiceprzewodniczący Rady Głównej CiDK.

3) Zarząd CiDK, w którego imieniu podpisuje się
Jan Świdwiski - Przewodniczący Zarządu CiDK.

Urząd Cywilnej i Demokratycznej Kontroli
ul. Przemysłowa 22/8
25-660 Kielce
biuro@ucidk.pl www.ucidk.pl

Znak sprawy: UCiDK 7/2023

Kielce, dnia 10.10.2023 r.

Do: władzy publicznej, to jest,
do jednostek samorządu terytorialnego,
w tym do wszystkich Radnych
Do wiadomości: Prezydenta RP,
Rzecznika Praw Obywatelskich,
Prezesa NIK, media społecznościowe,
organizacji i przedsiębiorców.

Wnioski w sprawie panującego bezprawia oraz konieczności zmiany systemu zarządzania Rzeczpospolitą Polską.

Na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w skrócie KRP, w zw. z art. 2, art. 4, art. 7, art. 8, art. 16 ust. 2, art. 37 ust. 1, art. 82 i art. 166 ust. 1 KRP, jako konstytucyjny organ Cywilnej i Demokratycznej Kontroli, w skrócie UCiDK, działający w oparciu o art. 26 ust. 2 KRP, w zw. z art. 2, art. 4, art. 8, art. 37 ust. 1 i art. 82 KRP, wnioskujemy o:

- 1) zaniechanie wszelkich działań w kwestii organizowania wyborów przedstawicieli partyjnych (nie Narodu) do Sejmu i Senatu, zarządzonych, przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudę na dzień 15.10.2023 r.;
- 2) pomoc i współpracę w zakresie zmiany bezprawnego systemu zarządzania Rzeczpospolitą Polską, czyli systemu partyjno-dyktatorskiego na system prawdziwej demokracji, zgodnie z art. 4 KRP, to jest, aby Naród sprawował władzę bezpośrednio za pomocą swoich pełnomocników wybieranych w sposób jawny, sprawiedliwy, a przede wszystkim zgodny z zapisami KRP;
- 3) zaprzestanie działania w oparciu o ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe i rozporządzenia, wydane przez członków partii politycznych, którzy zgodnie z art. 11 KRP nie mają prawa tego czynić, podobnie jak i Unia Europejska nie ma prawa uchylać nam przepisy prawa, gdyż KRP przewiduje do tego celu tylko Sejm i Senat, jako Polski organ władzy ustawodawczej;
- 4) stosowanie bezpośrednio tylko KRP, zgodnie z art. 8 ust. 2 KRP w zw. z art. 2, art. 7, art. 8 ust. 1, art. 30, art. 31 ust. 2, art. 37 ust. 1, art. 82, art. 83, art. 87 ust. 2 i art. 166 ust. 1 KRP, do czasu, aż nowe władze wybrane za pomocą pełnomocnictw nie uchwalą przepisów prawa wynikających wprost i bezpośrednio z KRP;
- 5) opublikowanie na swoich stronach internetowych oraz na tablicach ogłoszeń informacji, że Urząd Cywilnej i Demokratycznej Kontroli (UCiDK) poszukuje kandydatów na Założycieli UCiDK, których może być maksymalnie po 100 na każdą gminę i dzielnicę. Osoby te, jako Założyciele UCiDK, będą mogły uczestniczyć we wszelkiego rodzaju kontrolach, w tym wyborów i referendów, w ramach Cywilnej i Demokratycznej Kontroli oraz we wszelkiego rodzaju komisjach i władzach UCiDK przewidzianych w Statucie CiDK, który znajduje się na stronie www.ucidk.pl

Uzasadnienia.

Uzasadniając wniosek pierwszy, informujemy, że wybory ogłoszone przez Prezydenta RP na 15.10.2023 r. **nie mogą się odbyć, gdyż:**

- 1) Zgodnie z art. 2, art. 4, art. 11 i art. 100 ust. 1 KRP przedstawiciele partii politycznych nie są i nie mogą być jednocześnie przedstawicielami Narodu. To tylko w czasach dyktatury komunistycznej członkowie partii byli przedstawicielami Narodu i mogli bezkarnie rządzić. W czasach, które nazywamy demokratycznymi jest to niedozwolone i niezgodne z prawem, co wprost i niepodważalnie wynika z zapisów zawartych w KRP. Według tych zapisów od 1997 roku partie polityczne nie mają prawa sprawować w Polsce żadnej władzy. Zwracamy uwagę na niepodważalny fakt, że zgodnie z art. 11 KRP partie polityczne mogą jedynie wpływać (nie rządzić, czy uchylać przepisy prawa) metodami uznanymi za demokratyczne (np. za pomocą referendum) na kształtowanie (nie realizację) polityki państwa. Ponadto zgodnie z art. 100 ust. 1 KRP partie polityczne mogą (ale nie muszą) zgłaszać swoich kandydatów na posłów i senatorów. Jednak ci kandydaci nie mogą należeć do żadnej organizacji, w tym partyjnej, gdyż mają to być przedstawiciele Narodu, a nie jakiejś organizacji. Warto też zauważyć, że działania mające na celu organizowanie wyborów przedstawicieli partyjnych (dlatego, że są listy partyjne, na których znajdują się tylko obywatele z nadania partyjnego) noszą znamiona działań całkowicie niezgodnych z prawem, a to oznacza, że zgodnie z art. 2, art. 7, art. 8, art. 16 ust. 2, art. 37 ust. 1, art. 82 i art. 83 KRP jednostki samorządu terytorialnego, powinny wykonać te działania w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność, tak, aby postanowienia zawarte w KRP nie były więcej naruszane.
- 2) Nie ma ustawy wynikającej bezpośrednio z art. 100 ust. 3 KRP, to jest, ustawy - „Zasady i tryb zgłaszania kandydatów i przeprowadzania wyborów oraz warunki ważności wyborów”. Skoro nie ma w tym zakresie ustawy przewidzianej w KRP, to oczywiste jest, że nie mogą się odbywać wybory na podstawie ustaw partyjnych dotyczących tej kwestii, które obowiązywały w tzw. czasach rządów komunistycznych i były pisane przez partie oraz na ich potrzeby, a nie zgodnie z interesami Narodu Polskiego. W tej kwestii przesyłamy wraz z tym pismem Oświadczenie UCiDK nr 1 oraz nr 2, w których wskazujemy jako nieważne, wiele niekonstytucyjnych ustaw, dotyczących, między innymi wyborów i referendum. Przy tej okazji wyjaśniamy, że KRP daje Cywilnej i Demokratycznej Kontroli kompetencje do unieważniania niekonstytucyjnych przepisów prawa, w ramach działań pokontrolnych. Jest to nawet Nasz konstytucyjny obowiązek wynikający szczególnie z art. 82 KRP, gdyż nie możemy dopuścić, aby w obiegu prawnym pojawiały się przepisy partyjne, unijne, czy korporacyjne, a nie konstytucyjne.
- 3) Niedopuszczalnym jest, aby kontrolę nad wyborami sprawowała Państwowa Komisja Wyborcza i Krajowe Biura Wyborcze, czyli organizacje pochodzące z tzw. czasów dyktatury komunistycznej oraz utworzone przez partie polityczne, w celu wsparcia ich bezprawnych działań, sprzecznych z postanowieniami zawartymi w KRP. Demokratyczna KRP z 1997 roku, nie przewiduje takich organizacji, czy urzędów oraz nie przewiduje ustaw w tym zakresie. Natomiast KRP przewiduje to, że kontrolę nad takimi wyborami zgodnie z art. 203 KRP ma mieć Najwyższa Izba Kontroli, która ma na podstawie art. 202 ust. 3 KRP działać kolegialnie, czyli z drugim konstytucyjnym organem kontrolnym przewidzianym w art. 26 ust. 2 KRP, to jest z Cywilną i Demokratyczną Kontrolą. Niedopuszczalne też jest, aby w wyżej wymienionych nielegalnych organizacjach pracowali obywatele wyznaczeni przez partie, czy sędziowie, w tym z Sądu Najwyższego (potem ponoć „bezstronnie

i niezależnie” uznają, że wybory, które kontrolowali, są ważne i odbyły się zgodnie z KRP) oraz sędziowie z Trybunału Konstytucyjnego, choć KRP nie przewiduje dla nich takich kompetencji.

- 4) Ważności takich wyborów nie może zatwierdzić Sąd Najwyższy, w którym działa nielegalna władza sądownicza. Zwracamy uwagę na fakt, że ta władza też posiada rodowód „komunistyczny” oraz także na to, że Naród nigdy jej nie wybierał. To zaś oznacza, że sądy w Polsce są przejęte i zawłaszczone przez całkowicie bezkarnych uzurpatorów współpracujących z partiami politycznymi.

Konkludując należy mieć świadomość tego, że porządek prawny w Polsce można uzyskać tylko w jeden sposób - poprzez zmianę systemu zarządzania Polską, na system władzy sprawowanej bezpośrednio przez Naród Polski. Jest to nie tylko możliwe, a nawet konieczne mając na uwadze szczególnie art. 2, art. 4 i art. 82 KRP. Z art. 4 wynika, że Naród nie musi mieć „swoich” przedstawicieli we władzy publicznej i państwowej, wybieranych w sposób tajny, których Naród nie może ani odwołać, ani ukarać za działania niezgodne z KRP i na szkodę Narodu. Możemy mieć za to swoich pełnomocników wybieranych za pomocą pełnomocnictw. Należy zauważyć, że takich wyborów nie musi już zatwierdzać nielegalnie działający Sąd Najwyższy, który stwierdza ważność wyborów, ale tylko tajnych i na przedstawicieli, wybieranych do Sejmu i Senatu. Sąd Najwyższy, nawet gdyby działał legalnie to nie ma mocy stwierdzenia ważności wyborów jawnych i dokonywanych za pomocą pełnomocnictw, na Pełnomocników Rodu Polskiego (wówczas postów i senatorów już być nie może, bo to są przedstawiciele, a nie pełnomocnicy). Ponadto, gdy zmienimy system nie będzie konieczna ustawa wynikająca z art. 100 ust. 3 KRP (obecnie nikt nie może jej uchwalić, ponieważ partie uzurpujące sobie kompetencje władzy ustawodawczej, nie mają takiego prawa). Ta sytuacja otwiera nam drogę do prawdziwych zmian zgodnych z zapisami KRP. Zmian, których nigdzie na świecie jeszcze nie dokonano. Miejmy też na uwadze to, że takie zmiany w Polsce mogą spowodować dążenia obywateli innych państw do ustanowienia prawdziwych zasad demokracji, ustroju, w którym nie będzie już dyktatorów partyjnych m.in. wywołujących wojny i zmuszających swoich obywateli-niewolników do walki w ich interesie, i ich mocodawców.

Korzyści ze zmian systemu na bezpośredni będzie bardzo dużo, a szczególnie dla jednostek samorządu terytorialnego, które wreszcie odzyskają swoje konstytucyjne prawa i obowiązki, a co za tym idzie będą dysponować większą pulą pieniędzy na ich realizację. Dzisiaj te kompetencje gmin przywłaszczyła sobie Rada Ministrów, pełniąca funkcję władzy wykonawczej, czyli państwowej, która nie ma prawa zajmować się zdrowiem, wykształceniem, czy zabezpieczeniem społecznym obywateli, jak też, nie ma prawa zajmować się sportem, kulturą, czy ochroną środowiska, gdyż te kompetencje należą się władzy publicznej, czyli zgodnie z art. 16 ust. 2 KRP jednostkom samorządu terytorialnego. Dzisiaj też z tytułu powyższego bezprawia, ogrom pieniędzy publicznych jest trwonionych w wielu niekonstytucyjnych urzędach, w tym ministerstwach, które poprzez monstrualnie rozrośniętą biurokrację zabierają pieniądze jednostkom samorządu terytorialnego, a na dodatek wdrażają różnego rodzaju niekonstytucyjne i często niedorzeczne oraz szkodliwe rozwiązania problemów mieszkańców gmin. Również jedną z wielu korzyści, które uzyskają gminy, po zmianie systemu, będzie powrót do dawnego podziału terytorialnego Polski, jaki obowiązywał w dniu wejścia w życie postanowień KRP. Art. 15 KRP - nie dopuszczała bowiem do centralizacji władzy publicznej. Mimo to, partie w 1998 r. bezprawnie doprowadziły do centralizacji władzy publicznej przekształcając 49 województw w 16, aby mieć z tego tytułu więcej korzyści dla siebie. Dlatego też obecnie nadal zgodnie z prawem musi być 49 województw, które za pomocą prawa miejscowego powinny podejmować takie działania, które umożliwiłyby im realizację swoich konstytucyjnych praw i obowiązków wobec obywateli. W ten sposób pojawiałyby się w różnych

województwach, innowacyjne i godne naśladowania rozwiązania wielu problemów. Dzisiaj takie rozwiązania są ujednoczone i narzucone ogólnie przez władzę państwową, a raczej partyjną, która zgodnie z KRP nie ma prawa tego czynić.

Istotną i bardzo korzystną zmianą dla gmin i dzielnic (średniej wielkości gmin), po zmianie systemu na bezpośredni, będzie to, że będą mogły mieć do 3 swoich pełnomocników w Radzie Wojewódzkiej i być może swojego pełnomocnika w Radzie Krajowej. Również każda gmina i w/w dzielnice, będą mogły mieć do 3 pełnomocników, jako obywatele uprawnionych do sprawowania wymiaru sprawiedliwości, co przewiduje art. 182 KRP. Wówczas sędziowie nie będą już potrzebni. Nie będzie też Sejmu, Senatu, czy innych urzędów, które dotąd sprawowały funkcje przeznaczone dla przedstawicieli Narodu.

Ponadto, każde województwo i gmina, realizując szczególnie art. 2, art. 20, art. 82 i art. 166 ust. 1 KRP będzie musiała mieć na swoim terenie wiele zakładów przetwórczo-produkcyjno-handlowo-usługowych, w których będzie musiała mieć minimum 51% udziałów. Reszta udziałów powinna być własnością mieszkańców danej gminy lub województwa. Również jednostki samorządu terytorialnego, będą musiały uczestniczyć w oddolnym procesie tworzenia ustaw przewidzianych w KRP.

Warto też mieć na uwadze to, że zmiana systemu na bezpośredni uwolni nas od niekonstytucyjnej dyktatury partii politycznych związanych z urzędnikami Unii Europejskiej (UE). W UE partie również samowładnie ustanowiły się władzą ustawodawczą, wykonawczą, sądowniczą i kontrolną nad Narodem Polskim. Zatem zmiany systemu w Polsce możemy też wykorzystać do zmian struktury Unii Europejskiej lub możemy utworzyć inną organizację międzynarodową szanującą konstytucyjne prawa państw, które do niej przystąpią. W ten sposób pozbedziemy się też niekonstytucyjnych europarlamentarzystów (europosłów), bo KRP ich nie przewiduje, a przecież płacimy (w formie składek unijnych) na ich ogromne wynagrodzenia i przywileje.

W związku z tym, że zdajemy sobie sprawę z powagi takich zmian i ogromu pracy z tym związanych, prosimy o pomoc i współpracę z UCiDK. Przy okazji informujemy, że naszym dążeniem jest nie tylko zmiana systemu, w celu likwidacji bezprawia, ale też o znaczne ograniczenie biurokracji. Jesteśmy przekonani, że te zmiany przyniosą istotne korzyści dla obywateli, ale i dla Ojczyzny. Obecna struktura administracyjna i sądownicza generują gigantyczne straty. Takie ograniczenie biurokracji spowoduje, że gminy będą mieć mniej pracy, a więcej środków finansowych do realizacji swoich planów.

Pomysłów w tej kwestii jest wiele i chętnie się nimi podzielimy po planowanych zmianach, bowiem zależy nam na silnej, praworządnej i bogatej Polsce. Gminy chcące działać zgodnie z KRP zapraszamy do współpracy w kwestii zmiany systemu i prosimy o kontakt mailowy w tej kwestii. Wówczas prześlemy pełnomocnictwa, za pomocą których będą wybierani Pełnomocnicy Rodu Polskiego oraz prześlemy instrukcje w kwestii tworzenia nowych demokratycznych struktur władzy bezpośredniej Narodu.

Uzasadnienie wniosku trzeciego poniekąd wynika z wyżej opisanego nieprzestrzegania prawa. Niedopuszczalnym i karygodnym działaniem jest wmawianie obywatelom, że przepisy prawa są zgodne z KRP, skoro nie ma na to żadnych dowodów. Są za to dowody na ich niezgodność z KRP, bo są tworzone i uchwalane przez osoby do tego nieuprawnione, to jest, członków partii i osoby nie będące przedstawicielami Narodu, bo Naród nigdy ich nie wybierał. W tej kwestii ważne jest też to, że KRP przewiduje około 130 ustaw, choć konstytucjonalista Dariusz Dudek oraz doktor prawa Paweł Mucha, przedstawiciele Kancelarii Prezydenta RP Andrzeja Dudy, w Kielcach 29.09.2017 roku twierdzili, że powinno być ich około 150. To jednak nie jest aż tak istotne kiedy wiemy, że ustaw

obecnie jest przecież tysiące, jednak – co warto szczególnie zaznaczyć - ani jedna z nich nie jest zgodna z zapisami zawartymi w KRP. Wspomnieć też należy, że nie ma dowodów na ich zgodność z zapisami zawartymi w KRP, choć takie dowody są konieczne, gdyż ta obligatoryjność wynika z art. 188 ust. 3 i art. 190 ust. 2 KRP w zw. z art. 2, art. 8, art., 37 ust. 1 i art. 82 KRP. W tej sprawie warto też przypomnieć, że Trybunał Konstytucyjny (TK) ma działać z urzędu, wydając orzeczenia w sprawie przepisów praw WYDAWANYCH, zaś na wniosek osób i instytucji wymienionych w art. 191 KRP - TK wydaje wyroki, a nie orzeczenia. To zaś ma ogromne znaczenie - istnieje bowiem domniemanie, że każdy przepis prawny jest niezgodny z KRP do czasu, aż TK nie orzeknie inaczej. Odwrotna sytuacja nie powinna się zdarzać, bo zaprzeczają temu zasady logiki podparte zapisami zawartymi w KRP, a szczególnie w art. 37 ust. 1.

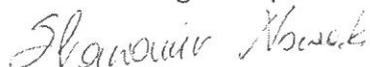
Uzasadnienie wniosku czwartego jest ściśle związane z uzasadnieniem wniosku trzeciego - bowiem zgodnie z art. 7 KRP, to właśnie władze publiczne, a nie państwowe są odpowiedzialne za działania zgodne z prawem i w granicach prawa. Tak więc, skoro już władze gmin wiedzą, że żaden przepis prawa wynikający z KRP nie jest zgodny z KRP, to niedopuszczalne jest, aby nadal powoływali się na nielegalne przepisy i działali na ich podstawie oraz na ogromną szkodę Narodu Polskiego i Ojczyzny. Mając to na uwadze zasadnym i bezpiecznym działaniem będzie stosować obecnie tylko KRP oraz prawo miejscowe tworzone pod potrzeby jednostek samorządu terytorialnego, a przewidziane w art. 87 ust. 2 KRP.

Uzasadniając wniosek piąty, informujemy, że zgodnie ze Statutem CiDK planujemy mieć w każdej gminie i dzielnicy maksymalnie 100 Założycieli UCiDK, a to oznacza, że władza publiczna powinna pomóc nam w budowaniu struktur UCiDK dla dobra wspólnego, co wprost wynika z art. 82 KRP.

Mając na uwadze zbiór wyżej wymienionych wniosków i uzasadnień do nich, opartych tylko na KRP zatwierdzonej przez Naród Polski w 1997 roku, bardzo liczymy na pomoc władze gmin w realizacji naszych statutowych celów. Jesteśmy przekonani, że wspólne działanie będzie korzystne dla wszystkich mieszkańców Rzeczypospolitej Polskiej.

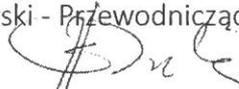
Ten dokument prawny został sprawdzony i zatwierdzony przez:

Komisję CiDK Do Spraw Kontroli Procesu Tworzenia
Prawa w RP, w której imieniu podpisuje się:
Sławomir Nowak - Drugi Wiceprzewodniczący tej Komisji.

Radę Główną CiDK, w której imieniu podpisuje się
Stanisław Marek - Pierwszy Wiceprzewodniczący Rady Głównej CiDK.

Zarząd CiDK, w którego imieniu podpisuje się
Jan Świdorski - Przewodniczący Zarządu CiDK.

Urząd Cywilnej i Demokratycznej Kontroli
ul. Przemysłowa 22/8
25-660 Kielce
biuro@ucidk.pl www.ucidk.pl

Znak sprawy: UCiDK 8/2023

Kielce, dnia 10.10.2023 r.

Do: Prezydenta RP;
Marszałka Sejmu;
Marszałka Senatu;
Prezesa Rady Ministrów;
Prokuratora Generalnego,
Prezesa Najwyższej Izby Kontroli,
Rzecznika Praw Obywatelskich,
Wojewodów i Komendy Głównej Policji.

Oświadczenie UCiDK nr 2
w sprawie unieważnienia, z dniem 10.10.2023 roku niekonstytucyjnych ustaw i rozporządzeń
dotyczących wyborów i referendum oraz wnioski w tej kwestii.

My niżej podpisani, działając na podstawie art. 26 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w skrócie KRP, w zw. z art. 2, art. 4, art. 8, art. 37 ust. 1 i art. 82 KRP oraz na podstawie art. 2 ust. 17, ust. 26, ust. 29, ust. 43 i ust. 49 Statutu CiDK, **wydajemy pokontrolne Oświadczenie UCiDK nr 2 w sprawie unieważnienia, z dniem 10.10.2023 roku, niekonstytucyjnych ustaw i rozporządzeń dotyczących wyborów i referendum to jest, UNIEWAŻNIAMY:**

	Data:	Status	Tytuł
Dz.U. 2023 poz. 1628	2023-08-17	obowiązujący	Ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o referendum ogólnokrajowym
Dz.U. 2023 poz. 497	2023-08-04	obowiązujący	Ustawa z dnia 26 stycznia 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks wyborczy oraz niektórych innych ustaw
Dz.U. 2018 poz. 1579	2018-09-01	obowiązujący	Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o referendum lokalnym oraz ustawy o referendum ogólnokrajowym
Dz.U. 2011 nr 21 poz. 113	2011-08-01	obowiązujący	Ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Kodeks wyborczy
Dz.U. 2009 nr 202 poz. 1547	2009-12-16	obowiązujący	Ustawa z dnia 12 lutego 2009 r. o zmianie ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o referendum ogólnokrajowym oraz ustawy - Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego
Dz.U. 2003 nr 57 poz. 507		obowiązujący	Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym
Dz.U. 2022 poz. 2418	2022-12-09	obowiązujący	Ustawa z dnia 29 września 2022 r. o przedłużeniu kadencji organów jednostek samorządu terytorialnego
Dz.U. 2019 poz. 1504	2019-08-10	obowiązujący	Ustawa z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks wyborczy oraz ustawy o referendum ogólnokrajowym
Dz.U. 2019 poz. 273	2019-02-13	obowiązujący	Ustawa z dnia 31 stycznia 2019 roku o zmianie ustawy - Kodeks wyborczy

Dz.U. 2018 poz. 1349	2018-07-20	obowiązujący	Ustawa z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks wyborczy oraz niektórych innych ustaw
Dz.U. 2018 poz. 130	2018-01-31	obowiązujący	Ustawa z dnia 11 stycznia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu zwiększenia udziału obywateli w procesie wybierania, funkcjonowania i kontrolowania niektórych organów publicznych
Dz.U. 2014 poz. 1072	2014-08-26	obowiązujący	Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy - Kodeks wyborczy oraz niektórych innych ustaw
Dz.U. 2011 nr 217 poz. 1281	2011-10-27	obowiązujący	Ustawa z dnia 31 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks wyborczy oraz niektórych innych ustaw
Dz.U. 2011 nr 147 poz. 881	2011-07-30	obowiązujący	Ustawa z dnia 27 maja 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks wyborczy oraz ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę - Kodeks wyborczy
Dz.U. 2011 nr 102 poz. 588	2.06.2011	obowiązujący	Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks wyborczy oraz ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę - Kodeks wyborczy
Dz.U. 2011 nr 94 poz. 550	2011-05-25	obowiązujący	Ustawa z dnia 1 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy - Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy - Kodeks wyborczy
Dz.U. 2011 nr 21 poz. 112		obowiązujący	Ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy.

Ponadto, działając w imieniu Urzędu Cywilnej i Demokratycznej Kontroli, w skrócie UCiDK, który posiada umocowanie prawne w art. 26 ust. 2 KRP, w zw. z art. 2, art. 4, art. 8, art. 37 ust. 1 i art. 82 KRP oraz w Statucie CiDK, jako konstytucyjny organ kontroli cywilnej, **wnioskujemy**, na podstawie art. 63 KRP w związku z art. 2, art. 7, art. 8, art. 30, art. 31 ust. 2, art. 37 ust. 1, art. 82, art. 104 ust. 2, art. 126 ust. 2, art. 130, art. 166 ust. 1, art. 203 i art. 208 KRP, o:

- 1) **podjęcie natychmiastowych działań w celu wycofania z obiegu prawnego w/w oraz innych nielegalnych przepisów prawa**, które są **całkowicie** niezgodne z KRP, gdyż KRP ich nie przewiduje oraz nie posiadają one orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego, co jest wymogiem koniecznym wynikającym z art. 188 ust. 3 i art. 190 ust. 2 KRP w zw. z art. 2, art. 7, art. 8, art. 37 ust. 1 i art. 82 KRP;
- 2) **przekazanie tego oświadczenia do wszystkich gmin**, co jest konstytucyjnym obowiązkiem wynikającym szczególnie z art. 2, art. 7, art. 82 i art. 166 KRP, aby te, jak najszybciej, opublikowały je na swoich stronach internetowych i między innymi w tej formie ostrzegały mieszkańców przed tego rodzaju nieprawidłowościami. Ten wniosek kierujemy do Prezesa Rady Ministrów i wojewodów;
- 3) **szczególne zaangażowanie się Rzecznika Praw Obywatelskich w przedmiotową sprawę, w celu niedopuszczenia do dalszych naruszeń najważniejszych praw obywateli;**
- 4) **szybkie zlikwidowanie w/w nieprawidłowości i panującego bezprawia w tym zakresie.** Ten wniosek kierujemy do Prokuratora Generalnego i Komendanta Głównego Policji. Tu jednocześnie wnioskujemy o przekazanie tego pisma podległym sobie jednostkom Prokuratury i Policji;
- 5) **pilne przeprowadzenie kolegialnych kontroli** (kontrola nie może być przeprowadzona przez jeden organ kontrolny), **zapisanych w art. 202 ust. 3 KRP, w zw. z art. 2, art. 8, art. 26 ust. 2, art. 82 i art. 203 KRP oraz art. 2 ust. 11 Statutu CiDK**, to jest, wraz z Cywilną i Demokratyczną

Kontrolą, w kwestii legalności działania partii politycznych, jak też, Państwowej Komisji Wyborczej i Krajowych Biur Wyborczych, które to organizacje przywłaszczyły sobie kompetencje Najwyższej Izby Kontroli (NIK) i UCiDK. Wniosek ten kierujemy do Prezesa NIK;

- 6) **skuteczne, natychmiastowe i trwałe usunięcie z obiegu prawnego wszystkich przepisów prawa wydanych niezgodnie z KRP**, czyli takich, które nie spełniają podstawowego wymogu zapisanego w art. 188 ust. 3 i art. 190 ust. 2 KRP w zw. a art. 2, art. 7, art. 8, art. 37 ust. 1 i art. 82 KRP. Ten wniosek kierujemy do Prezydenta RP oraz do Marszałka Sejmu i Senatu.

Uzasadnienie.

Po przeprowadzeniu wnikliwej kontroli ustaw wyborczych i referendalnych, stwierdzamy, że żadna z w/w ustaw nie jest przewidziana w KRP, co jest głównym i podstawowym dowodem na to, iż te przepisy prawa są całkowicie niezgodne z KRP. Z tego też powodu niedopuszczalne jest, aby mogły nadal być w obiegu prawnym. Dodać należy, że art. 100 ust. 3 KRP, który stanowi, że „Zasady i tryb zgłaszania kandydatów i przeprowadzania wyborów oraz warunki ważności wyborów określa ustawa”, jednoznacznie wskazuje na to, że ma być tylko jedna ustawa dotycząca wyborów o tytule: „Zasady i tryb zgłaszania kandydatów i przeprowadzania wyborów oraz warunki ważności wyborów”. Taka sama ustawa wynika z art. 169 ust. 2 KRP, który stanowi że: „Wybory do organów stanowiących są powszechne, równe, bezpośrednie i odbywają się w głosowaniu tajnym. Zasady i tryb zgłaszania kandydatów i przeprowadzania wyborów oraz warunki ważności wyborów określa ustawa”. Z tego wynika tylko jeden wniosek - w kwestii wyborów do Sejmu i Senatu oraz w kwestii wyborów do organów stanowiących (dotyczy jednostek samorządu terytorialnego) powinna być tylko jedna ustawa, której jeszcze nie ma. Ustawa ta ma zawierać TYLKO opis dotyczący zasad i trybu zgłaszania kandydatów i przeprowadzania wyborów, jak też, warunków ważności takich wyborów. Nic więcej w niej znajdować się nie ma prawa! Oznacza to, że w ramach takiej ustawy nie może być powołana do kontroli wyborów żadna prywatna organizacja utworzona, jeszcze w czasach komunistycznych, przez partię polityczną (art. 11 KRP nie daje partiom takich kompetencji), typu Państwowa Komisja Wyborcza, czy Krajowe Biura Wyborcze. Do tego typu kontroli KRP przewidziała NIK, co wynika z art. 203 KRP oraz CiDK = UCiDK, co przewiduje art. 26 ust. 2 i art. 202 ust. 3 KRP. Również taka ustawa nie ma prawa zawierać sposobu zliczania głosów za pomocą niekonstytucyjnej metody d'hondta. Ustawa taka też nie ma prawa określać progów wyborczych korzystnych tylko dla partii politycznych, które zgodnie z art. 11 KRP nie mogą pełnić w Polsce żadnej władzy. Partie zgodnie z art. 11 KRP, który nie przewiduje ustawy, mogą jedynie WPLYWAĆ (nie rządzić, czy pełnić rolę władzy ustawodawczej i wykonawczej) na kształtowanie polityki państwa. To znaczy, że nie mogą realizować polityki państwa, jak też, nie mogą zgodnie z prawem pełnić roli władzy ustawodawczej, czy wykonawczej. **Stąd wynika konkluzja, że napisane i uchwalone przez partie ustawy nie mogą mieć żadnej mocy prawnej!**

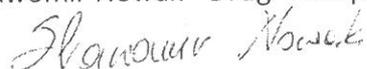
Oprócz powyższych i niepodważalnych dowodów jest również wiele innych na niekonstytucyjność w/w ustaw. Wszystkich nie ma sensu teraz wymieniać, tym bardziej, że do unieważnienia każdej ustawy wystarczy przedstawić dowód na to, że nie jest ona uchwalona przez uprawnione do tego osoby (członkowie partii politycznych nie mieli do tego prawa, co wynika z art. 11 KRP), jak też, że takich ustaw KRP nie przewiduje. Warto jednak zaznaczyć, że żadna z w/w ustaw nie zawiera dowodów na ich zgodność z KRP, mimo, że każdy sędzia, urzędnik, czy funkcjonariusz publiczny powołując się na te przepisy prawa i działając na ich podstawie, niesłusznie informuje obywateli, że są one zgodne z KRP. Jednak jeśli skieruje się do takich osób pytanie - kto i kiedy stwierdził, że są one faktycznie zgodne z KRP, to nie są oni w stanie udzielić odpowiedzi na tak podstawowe pytanie. Również nie mogą przedstawić orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego (TK) dotyczących ustaw na które się powołują, bo przecież ich nie ma. Takie orzeczenia jednak są konieczne i na dodatek powinny być publikowane w Monitorze Polskim - co

wprost wynika z art. 190 ust. 2 KRP, który stanowi: „Orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w sprawach wymienionych w art. 188 podlegają niezwłocznemu ogłoszeniu w organie urzędowym, w którym akt normatywny był ogłoszony. Jeżeli akt nie był ogłoszony, orzeczenie publikuje się w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski". Tak więc, orzeczenia wynikające z art. 188 KRP muszą być wydawane z urzędu, gdyż artykuł ten nie przewiduje, żeby TK wydawał orzeczenia na złożony wniosek w danej sprawie. Tym bardziej jest niedopuszczalne, aby na złożony wniosek do TK zostało wydane orzeczenie, a nie wyrok w danej sprawie. Art. 188 KRP też nie zawiera informacji, o tym że TK **może** orzekać, to znaczy, że może od tego odstąpić, w sprawach wymienionych w ustępach do tego artykułu. Dlatego TK jest zobowiązany z urzędu wydawać orzeczenia, w sprawach przepisów prawa WYDAWANYCH przez centralne organy państwowe, ponieważ wszyscy obywatele, w tym urzędnicy i sędziowie muszą mieć dowód na to, że przepisy prawa, na które się powołują, są faktycznie zgodne z KRP. Tu też obowiązuje zasada domniemania **niezgodności** ustaw z KRP, do czasu, aż TK nie orzeknie inaczej. To zaś oznacza, że żaden przepis prawny, który nie posiada orzeczenia TK nie może znajdować się w obiegu prawnym, gdyż z urzędu musi być uznany za niezgodny z KRP.

Tak więc powyższe wnioski, w świetle art. 2, art. 7, art. 8, art. 44, art. 82, art. 104 ust. 2, art. 126 ust. 2, art. 130, art. 166 ust. 1, art. 203 i art. 208 KRP zobowiązują, wszystkich adresatów, do podjęcia niezwłocznych działań celem usunięcia z powszechnego obiegu prawnego niekonstytucyjnych ustaw i rozporządzeń dotyczących wyborów i referendum jak również innych niekonstytucyjnych ustaw.

Ten dokument prawny został sprawdzony i zatwierdzony przez:

Komisję CiDK Do Spraw Kontroli Procesu Tworzenia Prawa w RP,
w której imieniu podpisuje się:
Sławomir Nowak - Drugi Wiceprzewodniczący tej Komisji.

Radę Główną CiDK, w której imieniu podpisuje się:
Stanisław Marek - Pierwszy Wiceprzewodniczący Rady Głównej CiDK.

Zarząd CiDK, w którego imieniu podpisuje się:
Jan Świdorski - Przewodniczący Zarządu CiDK.

